

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ

ເລກທີ... 229/ລບ

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ... 31... 5... 2019...

ດຳລັດ

ແນະນຳປະຕິບັດ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພືດ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບປັບປຸງເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພືດ ສະບັບເລກທີ 06/ສພຊ, ລົງວັນທີ 9 ທັນວາ 2008;
- ອີງຕາມ ມະຕິກອງປະຊຸມລັດຖະບານ ປະຈຳເດືອນ ພະຈິກ 2012 ສະບັບເລກທີ 10/ລບ, ລົງວັນທີ 23/12/2011;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 0764/ກປ ລົງວັນທີ 21 ພຶດສະພາ 2012.

ລັດຖະບານ ອອກດຳລັດ:

ໝວດທີ 1

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ວາງອອກເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍ, ອະທິບາຍ ແລະ ແນະນຳເນື້ອໃນບາງມາດຕາ ຂອງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພືດ ທີ່ເຫັນວ່າ ຈຳເປັນໃຫ້ລະອຽດ, ຈະແຈ້ງ, ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແນໃສ່ຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ກົດໝາຍດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຄ້າພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພ້ອມທັງສອດຄ່ອງກັບສັນຍາ ແລະ ສົນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 2. ການປ້ອງກັນພືດ

ການປ້ອງກັນພືດຕາມຫຼັກວິຊາການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 2 ຂອງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປ້ອງກັນພືດ ໝາຍເຖິງ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການດ້ານສຸຂານາໄມພືດ ເປັນຕົ້ນ ການກວດກາ, ການ

ກັກກັນພຶດ, ການກຳນົດເຂດເປົ້າໝາຍການຄວບຄຸມສັດຕູພຶດ ແລະ ມາດຕະການວິຊາການອື່ນ ທີ່ສອດ ຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍ, ສັນຍາ ແລະ ສົນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 3. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພຶດນັ້ນ ຍັງມີຄວາມໝາຍດ້ານວິຊາການ ແລະ ເຕັກນິກກ່ຽວກັບວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ດັ່ງນີ້:

1. ສັດຕູພຶດຕ້ອງຫ້າມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 15 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພຶດນັ້ນ ໝາຍເຖິງ ສັດຕູພຶດຕ້ອງຄວບຄຸມ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ:
 - ສັດຕູພຶດກັກກັນ ແມ່ນ ສັດຕູພຶດທີ່ອາດສົ່ງຜົນກະທົບທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສ້າງຄວາມເສັຍ ຫາຍຕໍ່ພຶດດັ່ງກ່າວ ຊຶ່ງແມ່ນສັດຕູພຶດທີ່ຍັງບໍ່ທັນປະກົດມີ ຫຼື ມີແລ້ວແຕ່ຍັງບໍ່ທັນແຜ່ຂະຫຍາຍເປັນ ວົງກວ້າງ ແລະ ກຳລັງມີການຄວບຄຸມຢ່າງເປັນທາງການ;
 - ສັດຕູພຶດທີ່ບໍ່ກັກກັນ ແຕ່ຕ້ອງຄວບຄຸມ ແມ່ນ ສັດຕູພຶດທີ່ປາກົດມີໃນພຶດ ຊຶ່ງອາດມີຜົນກະທົບທາງ ດ້ານເສດຖະກິດ ທີ່ບໍ່ສາມາດຍອມຮັບໄດ້ ຕໍ່ເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ພຶດດັ່ງກ່າວ.
2. ການກັກກັນພຶດ ໝາຍເຖິງ ການຈຳກັດບໍລິເວນຂອງພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ຢ່າງເປັນທາງການ ເພື່ອເຝົ້າລະວັງ, ກວດກາ, ທົດສອບ, ຄົ້ນຄວ້າ ຫຼື ບຳບັດໃຫ້ມີຄວາມສະອາດ ແລະ ປອດໄພ ເພີ່ມຕື່ມ.
3. ການກວດກາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພຶດ ຍົກເວັ້ນໃນພາກທີ VI ໝວດທີ 2 ໝາຍເຖິງ ການກວດກາທາງດ້ານເຕັກນິກ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຄວບຄຸມ ໂດຍ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ ເພື່ອກຳນົດວ່າ ມີສັດຕູພຶດ ຫຼື ບໍ່ ຫຼື ເພື່ອກຳນົດຄວາມສອດຄ່ອງກັບລະບຽບ ການດ້ານສຸຂານາໄມພຶດ.
4. ມາດຕະການດ້ານສຸຂານາໄມພຶດ ໝາຍເຖິງ ລະບຽບ, ກົດໝາຍ ຫຼື ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດທີ່ເປັນ ທາງການ ເພື່ອສະກັດກັ້ນການເຂົ້າມາ ຫຼື ການແຜ່ລະບາດຂອງສັດຕູພຶດກັກກັນ ຫຼື ເພື່ອຈຳກັດຜົນກະ ທົບທາງດ້ານເສດຖະກິດ ທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນຈາກສັດຕູພຶດທີ່ບໍ່ກັກກັນ ແຕ່ຕ້ອງຄວບຄຸມ ຢູ່ ສປປ ລາວ.
5. ການປະຕິບັດດ້ານສຸຂານາໄມພຶດ ໝາຍເຖິງ ການດຳເນີນງານທີ່ເປັນທາງການ ເຊັ່ນ: ການກວດກາ, ການທົດສອບ, ການເຝົ້າລະວັງ ຫຼື ການບຳບັດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການສຸຂານາໄມພຶດ.
6. ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂານາໄມພຶດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 3 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພຶດ ນັ້ນ ຍັງໝາຍເຖິງ ໃບຢັ້ງຢືນທີ່ສອດຄ່ອງຕາມແບບຮ່າງຢັ້ງຢືນ ຂອງອົງການປ້ອງກັນພຶດສາກົນ.
7. ລະດັບການປ້ອງກັນສຸຂານາໄມພຶດທີ່ເໝາະສົມ ໝາຍເຖິງ ລະດັບການປ້ອງກັນສຸຂານາໄມພຶດ ທີ່ອົງ ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ເຫັນວ່າ ເໝາະສົມກັບ ສປປ ລາວ ໂດຍມີການກຳນົດ ມາດຕະ ການສຸຂານາໄມພຶດ ເພື່ອສະກັດກັ້ນການເຂົ້າມາ ແລະ ແຜ່ລະບາດ ຂອງສັດຕູພຶດກັກກັນ, ຫຼື ເພື່ອຈຳ ກັດຜົນກະທົບທາງດ້ານເສດຖະກິດ ທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນຈາກສັດຕູພຶດທີ່ບໍ່ກັກກັນ ແຕ່ຕ້ອງຄວບຄຸມ ຢູ່ ສປປ ລາວ.
8. ເຂດແຜ່ລະບາດຕ່ຳຂອງສັດຕູພຶດ ໝາຍເຖິງ ພື້ນທີ່ທັງໝົດ ຫຼື ສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງປະເທດ ຫຼື ຫຼາຍປະ ເທດ ທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດກຳນົດວ່າ ໃນພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວມີສັດຕູພຶດໃດໜຶ່ງ ເກີດຂຶ້ນ ໃນລະດັບຕ່ຳ ແລະ ເປັນພື້ນທີ່ ທີ່ມີການນຳໃຊ້ມາດຕະການເຝົ້າລະວັງ, ຄວບຄຸມ ຫຼື ກຳຈັດໃຫ້ໝົດໄປ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

9. ເຂດປອດສັດຕູພຶດ ໝາຍເຖິງ ເຂດທີ່ບໍ່ມີສັດຕູພຶດ ໃດໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ໂດຍມີການສະແດງໃຫ້ເຫັນດ້ວຍ ຫຼັກຖານທາງວິທະຍາສາດ ແລະ ພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວກໍມີການບົວລະບັດຮັກສາ ຢ່າງເປັນທາງການ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.
10. ສະຖານທີ່ຜະລິດປອດສັດຕູພຶດ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ທຳການຜະລິດ ທີ່ບໍ່ມີສັດຕູພຶດສະເພາະຊະນິດ ໃດໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ໂດຍມີການສະແດງໃຫ້ເຫັນດ້ວຍຫຼັກຖານທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ ກໍມີການບົວລະບັດຮັກສາສະພາບປອດສັດຕູພຶດ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ໃນໄລຍະເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.
11. ແຫຼ່ງຜະລິດປອດສັດຕູພຶດ ໝາຍເຖິງ ເຂດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃດໜຶ່ງໃນສະຖານທີ່ທຳການຜະລິດ ທີ່ບໍ່ມີສັດຕູພຶດສະເພາະຊະນິດໃດໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ໂດຍມີການສະແດງໃຫ້ເຫັນດ້ວຍຫຼັກຖານທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ ກໍມີການບົວລະບັດຮັກສາສະພາບປອດສັດຕູພຶດ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ ໃນໄລຍະເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ແລະ ມີການແຍກເປັນເຂດສະເພາະ ຄືກັນກັບສະຖານທີ່ຜະລິດປອດສັດຕູພຶດ.
12. ດ່ານເຂົ້າ ຫຼື ອອກ ໝາຍເຖິງ ດ່ານປ້ອງກັນພຶດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 3 ຂໍ້ 12 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພຶດ ທີ່ໃຊ້ສຳລັບການນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຄວບຄຸມ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ ໂດຍອີງຕາມບັນຊີດ່ານຊາຍແດນ ເຂົ້າ-ອອກ ສປປ ລາວ ລວມທັງສະໜາມບິນສາກົນ, ສະຖານີລົດໄຟ, ສະຖານີລົດຂົນສົ່ງໂດຍສານ ແລະ ທ່າເຮືອ ບົນພື້ນຖານການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
13. ດ່ານທ້ອງຖິ່ນ ໝາຍເຖິງ ຈຸດກວດກາທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃນແຂວງ, ນະຄອນ, ເມືອງ, ເທດສະບານ ຫຼື ຕາມພື້ນທີ່ອ້ອມຮອບຂອງເຂດກັກກັນສັດຕູພຶດ ຫຼື ເຂດກັນຊົນ.
14. ເຂດກັນຊົນ ໝາຍເຖິງ ພື້ນທີ່ອ້ອມຮອບ ຫຼື ຕິດຈອດກັບພື້ນທີ່ ທີ່ມີການຈຳກັດຢ່າງເປັນທາງການ ເພື່ອຈຸດປະສົງດ້ານສຸຂານາໄມພຶດ ແນໃສ່ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມເປັນໄປໄດ້ຂອງການແຜ່ລະບາດຂອງສັດຕູພຶດເບົ້າໝາຍ ເຂົ້າໄປໃນ ຫຼື ອອກຈາກພື້ນທີ່ຈຳກັດດັ່ງກ່າວ ແລະ ຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການສຸຂານາໄມພຶດ ແລະ ມາດຕະການຄວບຄຸມອື່ນ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີທີ່ເໝາະສົມ.
15. ເຂດອັນຕະລາຍ ໝາຍເຖິງ ເຂດທີ່ມີປັດໄຈຂອງສະພາບແວດລ້ອມເອື້ອອຳນວຍ ໃຫ້ແກ່ການເກີດສັດຕູພຶດໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງສັດຕູພຶດດັ່ງກ່າວສ້າງຄວາມເສັຍຫາຍ ທາງດ້ານເສດຖະກິດຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ແກ່ສປປ ລາວ.
16. ເຂດກັກກັນ ໝາຍເຖິງ ເຂດທີ່ມີສັດຕູພຶດກັກກັນ ແລະ ຢູ່ໃນການຄວບຄຸມຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ;
17. ການແຜ່ລະບາດ ໝາຍເຖິງ ການແຜ່ຂະຫຍາຍ ຂອງສັດຕູພຶດທີ່ທາກກວດພົບ, ລວມເຖິງການຍ້າຍຖິ່ນຖານ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງໄວວາ ຂອງປະຊາກອນສັດຕູພຶດ ໃນເຂດໃດໜຶ່ງ;
18. ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ໝາຍເຖິງ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ, ສະຖານທີ່ເກັບມ້ຽນ, ສິ່ງບັນຈຸ, ສິ່ງທຸ້ມທໍ່, ຜູ້ບັນຈຸ, ດິນ, ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດ, ວັດຖຸ ແລະ ວັດສະດຸອື່ນ ທີ່ສາມາດນຳພາ ຫຼື ແຜ່ກະຈາຍສັດຕູພຶດ ຊຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການສຸຂານາໄມພຶດ;

19. ສຸຂານາໄມພິດ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 3 ຂໍ້ 15 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພືດນັ້ນ ຍັງໝາຍເຖິງ ການບຳບັດທີ່ເປັນຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ ດ້ວຍການອົບອາຍຮ້ອນ, ອາຍເຢັນ, ແຊ່ແຂງ, ອົບແຫ້ງ, ຮົມສານເຄມີ, ການສາຍແສງລັງສີ ແລະ ວິທີອື່ນ ເພື່ອທຳລາຍ, ຍັບຍັ້ງ ຫຼື ກຳຈັດສັດຕູພືດ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ສັດຕູພືດແຜ່ຂະຫຍາຍ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ອ່ອນແອ.
20. ຊຸດສິນຄ້າ ໝາຍເຖິງ ປະລິມານໜຶ່ງຂອງພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸອື່ນ ທີ່ເຄື່ອນຍ້າຍຈາກ ປະເທດໜຶ່ງ ໄປອີກປະເທດໜຶ່ງ ຕາມຈຳນວນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນໃບຢັ້ງຢືນສຸຂານາໄມພິດສະບັບດຽວ ແລະ ຊຸດສິນຄ້າໜຶ່ງ ອາດມີສິນຄ້າໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍປະເພດ.
21. ການວິໄຈຄວາມສ່ຽງສັດຕູພືດ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການປະເມີນຄວາມສ່ຽງຂອງສັດຕູພືດ ຈາກຫຼັກ ຖານ, ຂໍ້ມູນທາງດ້ານຊີວະວິທະຍາ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ເສດຖະກິດ ເພື່ອກຳນົດສັດຕູພືດ ຄວບຄຸມ ແລະ ລະດັບຄວາມເຂັ້ມງວດຂອງມາດຕະການສຸຂານາໄມພິດ ທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດຕໍ່ສັດຕູພືດດັ່ງກ່າວ.
22. ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 42 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປ້ອງກັນພືດນັ້ນ ຍັງໝາຍເຖິງ ກົມປູກຝັງ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການຄຸ້ມ ຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ຂັ້ນສູນກາງ, ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ນະຄອນ, ຫ້ອງການ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ດ່ານປ້ອງກັນພືດ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ປ້ອງກັນພືດ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍ ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ເປັນ ອົງການປ້ອງກັນພືດແຫ່ງຊາດ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສົນທິສັນຍາປ້ອງກັນພືດສາກົນ.
23. ການຄວບຄຸມສັດຕູພືດ ໝາຍເຖິງ ການຍັບຍັ້ງ, ການຈຳກັດຂອບເຂດ ຫຼື ກຳຈັດປະຊາກອນຂອງ ສັດຕູພືດໃຫ້ໝົດໄປ.
24. ຜະລິດຕະພັນພືດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 3 ຂໍ້ 4 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພືດ ນັ້ນ ຍັງໝາຍເຖິງພືດທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຜ່ານ ແລະ ໄດ້ຜ່ານຂະບວນການປ່ຽນຮູບ ໂດຍທຳມະຊາດ ຫຼື ການ ປ່ຽນຮູບຂອງພືດດັ່ງກ່າວ ອາດສ້າງຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການເຂົ້າມາ ແລະ ແຜ່ກະຈາຍຂອງສັດຕູພືດ.

ມາດຕາ 4. ຫຼັກການໃນການກຳນົດມາດຕະການ ການປ້ອງກັນ

ການກຳນົດມາດຕະການ ການປ້ອງກັນ ບົນພື້ນຖານຫຼັກການກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນພືດ ຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 5 ຂໍ້ 5 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພືດນັ້ນ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ອີງໃສ່ມາດຕະຖານສາກົນ, ບົດແນະນຳ ແລະ ຄູ່ມືສຳລັບການປະຕິບັດ;
2. ນຳໃຊ້ໃນກໍລະນີ ທີ່ຈຳເປັນສະເພາະປ້ອງກັນສຸຂານາໄມພິດ;
3. ອີງໃສ່ພື້ນຖານການປະເມີນ ແລະ ວິໄຈຄວາມສ່ຽງຂອງສັດຕູພືດ ແລະ ມີຄວາມສົມສ່ວນ ກັບຄວາມ ສ່ຽງດັ່ງກ່າວ;
4. ບໍ່ເຂັ້ມງວດເກີນຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ບໍ່ສ້າງສິ່ງກົດຂວາງທີ່ບໍ່ຈຳເປັນຕໍ່ການຄ້າ;
5. ບໍ່ຈຳແນກປະຕິບັດ ລະຫວ່າງຜະລິດຕະພັນ ຫຼື ຜູ້ຜະລິດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລວມທັງ ລະ ຫວ່າງປະເທດ ໃນສະພາບເງື່ອນໄຂອັນດຽວກັນ ຫຼື ຄືກັນ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ຕ້ອງຮັບຮູ້ມາດຕະການສຸຂານາໄມພິດຂອງປະເທດສິ່ງອອກ ທີ່ເທົ່າທຽມກັນ ໃນກໍລະນີທີ່ປະເທດສິ່ງອອກ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ ມີຜົນ ໄດ້ຮັບ ເທົ່າທຽມກັບມາດຕະການທີ່ປະຕິບັດ ຫຼື ສາມາດບັນລຸລະດັບການປ້ອງກັນສຸຂານາໄມພິດ ທີ່ ເໝາະສົມ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ຕ້ອງຮັບຮູ້ມາດຕະການສຸຂານາໄມພືດຂອງຕ່າງປະເທດ ຊຶ່ງມາດຕະການສຸຂານາໄມພືດດັ່ງກ່າວ ສາມາດບັນລຸລະດັບການປ້ອງກັນຄວາມສ່ຽງ ທີ່ ສປປ ລາວ ກຳນົດ.

ມາດຕາ 5. ການຮ່ວມມືສາກົນ

ການຮ່ວມມືສາກົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 7 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພືດ ນັ້ນ ແມ່ນການຮ່ວມມືສາກົນ ທີ່ສອດຄ່ອງກັບສົນທິສັນຍາປ້ອງກັນພືດສາກົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຮ່ວມມືໃນການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບສັດຕູພືດ ເປັນຕົ້ນ ການລາຍງານສະພາບການເກີດຂຶ້ນ, ການແຜ່ກະຈາຍ ຫຼື ການແຜ່ລະບາດຂອງສັດຕູພືດທີ່ເປັນ ຫຼື ອາດເປັນອັນຕະລາຍ ໂດຍກົງ ຫຼື ທັນທີ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ ທີ່ກຳນົດໂດຍຄະນະກຳມາທິການສົນທິສັນຍາປ້ອງກັນພືດສາກົນ;
2. ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ເທົ່າທີ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ຊີວະວິທະຍາທີ່ຈຳເປັນ ໃນການວິໄຈຄວາມສ່ຽງສັດຕູພືດ;
3. ເຂົ້າຮ່ວມໃນຂະບວນການ ເທົ່າທີ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ເພື່ອສະກັດກັ້ນສັດຕູພືດ ທີ່ສ້າງຄວາມເສັຍຫາຍຮ້າຍແຮງຕໍ່ການຜະລິດພືດ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການຂອງສາກົນ ເພື່ອຕອບສະໜອງຕາມສະພາບການຮີບດ່ວນ;
4. ເປັນຈຸດປະສານງານໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຂ້າງເທິງນັ້ນ.

ໝວດທີ 2

ການຄວບຄຸມສັດຕູພືດ

ມາດຕາ 6. ການຄວບຄຸມສັດຕູພືດ

ການຄວບຄຸມສັດຕູພືດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນພາກທີ II ໝວດທີ 1 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປ້ອງກັນພືດນັ້ນ ຍັງໝາຍເຖິງ ການສ້າງບັນຊີສັດຕູພືດຄວບຄຸມ, ການປະກາດເຂດກັກກັນ, ການຍົກເລີກປະກາດເຂດກັກກັນ, ການນຳໃຊ້ມາດຕະການຄວບຄຸມໃນເຂດກັກກັນ ແລະ ເຂດກັນຊົນ, ການນຳໃຊ້ມາດຕະການດ້ານສຸຂານາໄມພືດ, ການເຜົາລະວັງ, ການສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງພື້ນທີ່ ແລະ ສະຖານທີ່ຜະລິດທີ່ປອດສັດຕູພືດ ແລະ ການກຳນົດສະຖານີກັກກັນ.

ມາດຕາ 7. ການປະກາດບັນຊີສັດຕູພືດຕ້ອງຫ້າມ

ການປະກາດໃຊ້ບັນຊີສັດຕູພືດຕ້ອງຫ້າມ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 43 ຂໍ້ 9 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພືດນັ້ນ ແມ່ນອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ເປັນຜູ້ສ້າງ, ຮັບຮອງ ແລະ ປະກາດນຳໃຊ້ບັນຊີສັດຕູພືດຕ້ອງຫ້າມ ບົນພື້ນຖານການປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງຕ້ອງປັບປຸງບັນຊີດັ່ງກ່າວເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ບົນພື້ນຖານການວິໄຈ ຄວາມສ່ຽງຂອງສັດຕູພືດ ແລະ ກໍຕ້ອງແຈ້ງບັນຊີ ແລະ ການປ່ຽນແປງບັນຊີດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ຄະນະກຳມະທິການສົນທິສັນຍາປ້ອງກັນພືດສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ ລວມທັງປະເທດຄູ່ຄ້າອື່ນຕາມການຮ້ອງຂໍ.

ມາດຕາ 8. ການປະກາດເຂດກັກກັນ

ການປະກາດເຂດສັດຕູພຶດລະບາດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 12 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພຶດນັ້ນ ຍັງໝາຍເຖິງ ການປະກາດເຂດກັກກັນ ໃນກໍລະນີອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດສົງໄສ ຫຼື ມີຫຼັກຖານ ເພື່ອກຳນົດສັດຕູພຶດຄວບຄຸມໃດໜຶ່ງ ທີ່ບາກົດຂັ້ນໃນພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງ ພາຍຫຼັງການສຳຫຼວດ ແລະ ໄດ້ຮັບລາຍງານ ຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໃຫ້ເຂົ້າໄປໃນພື້ນທີ່ ຫຼື ສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ ເພື່ອກວດກາວັດຖຸຄວບຄຸມ, ເກັບຕົວຢ່າງ ແລະ ລາຍງານຜົນໄດ້ຮັບຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ.

ໃນກໍລະນີມີສັດຕູພຶດລະບາດ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ຕ້ອງສະເໜີໃຫ້ອົງການປົກຄອງແຕ່ລະຂັ້ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 12 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍປ້ອງກັນພຶດ ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ປະກາດເຂດກັກກັນພຶດຊົ່ວຄາວ ໃນກໍລະນີມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອວິໄຈທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ໃນການກຳນົດສະພາບການລະບາດຂອງສັດຕູພຶດ ທີ່ພົບເຫັນໃນພື້ນທີ່ດັ່ງກ່າວ;
2. ປະກາດເຂດດັ່ງກ່າວເປັນເຂດກັກກັນ ເພື່ອດຳເນີນມາດຕະການສຸຂານາໄມພຶດທີ່ຈຳເປັນ ສຳລັບການຄວບຄຸມສັດຕູພຶດ ຫຼື ປະກາດລົບລ້າງເຂດກັກກັນພຶດຊົ່ວຄາວດັ່ງກ່າວ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ປະກາດເຂດກັກກັນຊົ່ວຄາວ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມສິບວັນ ບົນພື້ນຖານການຢັ້ງຢືນທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ການເຝົ້າລະວັງ;

ໃນກໍລະນີທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ຢັ້ງຢືນທາງດ້ານວິຊາການວ່າ ມີສັດຕູພຶດດັ່ງກ່າວ ເກີດຂຶ້ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ມາດຕານີ້ ໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ອອກແຈ້ງການກ່ຽວກັບມາດຕະການສຸຂານາໄມພຶດທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດ ສຳລັບເຂດກັກກັນພຶດ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບການສະເໜີ ແລະ ການຢັ້ງຢືນທາງດ້ານວິຊາການ ຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງພິມເຜີຍແຜ່ການປະກາດເປັນເຂດກັກກັນພ້ອມທັງ ກຳນົດໄລຍະເວລາ ຂອງການກັກກັນ ແລະ ເງື່ອນໄຂສຳລັບການຕໍ່ເວລາຂອງການປະກາດນັ້ນ.

ມາດຕາ 9. ການຍົກເລີກການປະກາດເຂດກັກກັນ

ພາຍຫຼັງການປະກາດເຂດສັດຕູພຶດລະບາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ12 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພຶດແລ້ວ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ປະເມີນກ່ຽວກັບສະຖານະພາບຂອງເຂດກັກກັນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ໃນກໍລະນີທີ່ສັດຕູພຶດຄວບຄຸມຫາກໝົດໄປ ຫຼື ຄວາມສ່ຽງຂອງສັດຕູພຶດຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າ ຊຶ່ງບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຄວບຄຸມ ບົນພື້ນຖານການຢັ້ງຢືນທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ແລະ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ປະສານກັບອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຍົກເລີກການປະກາດດັ່ງກ່າວລວມທັງ ມາດຕະການຄວບຄຸມໃນເຂດກັກກັນ ແລະ ເຂດກັນຊົນນັ້ນ.

ມາດຕາ 10. ມາດຕະການຄວບຄຸມໃນເຂດກັກກັນ ແລະ ເຂດກັນຊົນ

ການຄວບຄຸມພຶດພາຍໃນປະເທດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 10 ແລະ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການຄວບຄຸມ ການແຜ່ລະບາດຂອງສັດຕູພຶດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 13 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປ້ອງກັນພຶດນັ້ນ ໝາຍເຖິງ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ກຳນົດມາດຕະການດ້ານສຸຂານາໄມພຶດສຳລັບເຂດກັກກັນ ແລະ ເຂດກັນຊົນ ແລະ ແຕ່ລະປະເພດສັດຕູພຶດຄວບຄຸມ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ເປັນຜູ້ແຕ່ງຕັ້ງໜ່ວຍສະເພາະກິດ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຂອງເຂດກັກກັນ ຊຶ່ງໜ່ວຍງານດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງກຳນົດຂອບເຂດທາງພູມສາດຂອງເຂດກັກກັນ ແລະ ເຂດກັນຊົນຢ່າງລະອຽດຈະແຈ້ງ.

ການປະຕິບັດມາດຕະການດ້ານສຸຂານາໄມພືດໃນເຂດກັກກັນນັ້ນ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ເຝົ້າລະວັງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ນັບແຕ່ວັນອອກປະກາດຈົນເຖິງວັນຍົກເລີກເຂດກັກກັນ, ເກັບຕົວຢ່າງ ແລະ ທົດສອບຕາມຫຼັກວິຊາການເພື່ອປະເມີນສະພາບການຂອງສັດຕູພືດໃນເຂດດັ່ງກ່າວ;
2. ປະກາດຫ້າມ ຫຼື ຈຳກັດການເຄື່ອນຍ້າຍພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ໃນກໍລະນີມີການຢັ້ງຢືນ ແລະ ພິສູດທາງດ້ານວິທະຍາສາດວ່າ ມີສັດຕູພືດຄວບຄຸມ.

ສຳລັບການປະຕິບັດມາດຕະການດ້ານສຸຂານາໄມພືດໃນເຂດກັກກັນ ຂອງໜ່ວຍສະເພາະກິດນັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ເຜີຍແຜ່, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ກຳນົດມາດຕະການສຸຂານາໄມພືດສະເພາະ ຫຼື ເພີ່ມຕື່ມ ພ້ອມທັງປະເມີນຄືນເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ເໝາະສົມກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງ;
2. ກຳນົດດ່ານທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຕິດຕາມ ແລະ ຄວບຄຸມການເຄື່ອນຍ້າຍພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ເຂົ້າ-ອອກ ເຂດດັ່ງກ່າວ ພ້ອມທັງປະຕິບັດມາດຕະການສຸຂານາໄມພືດ ໃນດ່ານທ້ອງຖິ່ນເຫຼົ່ານັ້ນ.

ສຳລັບເຂດກັນຊົນ ກໍຕ້ອງນຳໃຊ້ມາດຕະການດຽວກັນ ກັບທີ່ໃຊ້ໃນເຂດກັກກັນ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງສ້າງຕັ້ງດ່ານທ້ອງຖິ່ນ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງໃຫ້ຄຳແນະນຳແກ່ເຈົ້າຂອງສະຖານທີ່ ຫຼື ຕົວແທນຜູ້ທີ່ຮັບຜິດຊອບສະຖານທີ່ຜະລິດພືດ ຫຼື ບັນຈຸພືດ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນພືດທີ່ຢູ່ພາຍໃນເຂດກັກກັນ ແລະ ເຂດກັນຊົນ. ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພືດ ຕ້ອງເກັບຕົວຢ່າງ ແລະ ດຳເນີນການທົດສອບຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນປຶ້ມຄູ່ມື.

ມາດຕະການສຸຂານາໄມພືດ ທີ່ຈະນຳໃຊ້ໃນເຂດກັກກັນ ແລະ ເຂດກັນຊົນ ຕ້ອງມີການເຜີຍແຜ່ທາງວິທະຍຸ, ໜັງສືພິມ ແລະ ສື່ອື່ນທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ທັນການ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ກໍຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນທີ່ມີ ກ່ຽວກັບມາດຕະການທີ່ນຳໃຊ້ໃນພາກສະໜາມ.

ມາດຕາ 11. ມາດຕະການດ້ານສຸຂານາໄມພືດ

ມາດຕະການຄວບຄຸມການ ແຜ່ລະບາດຂອງສັດຕູພືດ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 13 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພືດນັ້ນ ໝາຍເຖິງ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການດ້ານສຸຂານາໄມພືດ ໃນກໍລະນີສົງໄສວ່າ ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ຕິດແປດສັດຕູພືດຕ້ອງຄວບຄຸມ ຊຶ່ງສາມາດນຳໃຊ້ ໜຶ່ງ ຫຼື ຫຼາຍມາດຕະການດ້ານສຸຂານາໄມພືດ ບົນພື້ນຖານການວິໄຈຄວາມສ່ຽງຂອງສັດຕູພືດ ຕາມແຕ່ລະກໍານີ ດັ່ງນີ້:

1. ການບຳບັດ, ການທຳລາຍ ຫຼື ການກຳຈັດພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ, ລວມທັງການບຳບັດພາຫະນະ ທີ່ອາດຕິດ ຫຼື ບໍ່ຕິດແປດສັດຕູພືດ ເພື່ອຈຳກັດການແຜ່ກະຈາຍຂອງສັດຕູພືດກັກກັນ;

2. ການຄວບຄຸມສັດຕູພືດ ໂດຍປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ ຂອງອົງການ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ;
3. ການຫ້າມ ຫຼື ການກຳຈັດການເຄື່ອນຍ້າຍພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຄວບຄຸມ ຢູ່ພາຍ ໃນ ແລະ ເຂົ້າ ຫຼື ອອກ ເຂດກັກກັນ ຫຼື ເຂດກັນຊົນ;
4. ການກຳນົດໃຫ້ເຈົ້າຂອງພື້ນທີ່ທຳການຜະລິດ ປະຕິບັດມາດຕະການດ້ານສຸຂານາໄມພືດ ໃນພື້ນທີ່ຂອງຕົນ;
5. ການຫ້າມປູກພືດໃດໜຶ່ງ ຫຼື ປູກພືດດັ່ງກ່າວຊ້ຳຄືນໃນເຂດທີ່ກຳນົດໄວ້ສະເພາະ;
6. ກຳນົດມາດຕະການດ້ານສຸຂານາໄມພືດອື່ນ ໃນກໍລະນີທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ພືດເຫັນວ່າ ມີຄວາມຈຳເປັນ.

ຖ້າເຈົ້າຂອງພື້ນທີ່ການຜະລິດ ບໍ່ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 4 ຂອງມາດຕານີ້ ໃຫ້ອົງການ ຄຸ້ມ ຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພືດ ປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ເຂົ້າໄປໃນເຂດດັ່ງກ່າວ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການສຸຂານາໄມພືດທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຢຸດຕິ ຫຼື ຈຳກັດການແຜ່ລະບາດຂອງສັດຕູພືດ, ທຳລາຍ ຫຼື ກຳຈັດພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບ ຄຸມ ຊຶ່ງເຈົ້າຂອງພື້ນທີ່ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດ ທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການ ທີ່ ກ່າວມາຂ້າງເທິງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ກໍລະນີມີຄວາມເສັຍຫາຍ ທີ່ເກີດຈາກການທຳລາຍພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຄວບຄຸມ ທີ່ ເນື່ອງມາຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສຸຂານາໄມພືດນັ້ນ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດລາຍງານ ແລະ ນຳສະເໜີ ຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອພິຈາລະນາ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 12. ການເຜົາລະວັງ

ການຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ ພື້ນທີ່ທຳການຜະລິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 13 ຂໍ້ 4 ຂອງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພືດນັ້ນ ໝາຍເຖິງ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ສ້າງລະບົບ ທີ່ເໝາະສົມເທື່ອລະກ້າວ ເພື່ອຕິດຕາມ, ເຜົາລະວັງສັດຕູພືດຕ້ອງຄວບຄຸມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບັນຊີ ສັດຕູພືດດັ່ງກ່າວ ບົນພື້ນຖານດ້ານຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຄວາມສາມາດຕົວຈິງ.

ມາດຕາ 13. ແຫຼ່ງຜະລິດປອດສັດຕູພືດ, ສະຖານທີ່ຜະລິດປອດສັດຕູພືດ, ເຂດແຜ່ລະບາດຕໍ່ຂອງສັດຕູພືດ ແລະ ເຂດປອດສັດຕູພືດ

ການນຳໃຊ້ວິທີການ ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ໃນກາຄວບຄຸມສັດຕູພືດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນມາດຕາ 13 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພືດນັ້ນ ໝາຍເຖິງ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ປ້ອງກັນພືດ ສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງແຫຼ່ງຜະລິດ ແລະ ສະຖານທີ່ຜະລິດ ທີ່ປອດສັດຕູພືດ ໃນ ສປປ ລາວ ເທື່ອລະກ້າວ ບົນພື້ນຖານດ້ານຊັບພະຍາກອນ, ຄວາມສາມາດຕົວຈິງ ແລະ ເງື່ອນໄຂກ່ຽວກັບ ຄວາມຮັບ ຜິດຊອບ ຂອງເຈົ້າຂອງແຫຼ່ງຜະລິດ ຫຼື ສະຖານທີ່ຜະລິດດັ່ງກ່າວ.

ໃນກໍລະນີທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ຍັງຍືນວ່າ ບໍ່ມີສັດຕູພືດສະເພາະ ປາກົດຂຶ້ນໃນ ເຂດໃດໜຶ່ງ ໂດຍຜ່ານການເຜົາລະວັງ ແລະ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການດ້ານສຸ ຂານາໄມພືດ ເພື່ອຮັກສາເຂດປອດສັດຕູພືດ ພ້ອມທັງໄດ້ສ້າງຕັ້ງລະບົບການຕິດຕາມ ເພື່ອພິສູດວ່າ

ສະພາບປອດສັດຕູພຶດນັ້ນ ຍັງໄດ້ຮັບຮັກສາໄວ້ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ປະກາດເປັນ ເຂດປອດສັດຕູພຶດ.

ໃນກໍລະນີທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ຍັງຍືນວ່າ ສັດຕູພຶດຄວບຄຸມ ເກີດຂຶ້ນໃນລະດັບ ຕ່ຳໂດຍຜ່ານການເຜົ່າລະວັງ ແລະ ໄດ້ຮັບຮອງເອົາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການດ້ານສຸຂານາໄມ ພຶດ ເພື່ອຮັກສາລະດັບປະຊາກອນຂອງສັດຕູພຶດ ໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບຕ່ຳ ພ້ອມທັງໄດ້ສ້າງຕັ້ງລະບົບການຕິດ ຕາມ ເພື່ອພິສູດວ່າ ລະດັບປະຊາກອນຂອງສັດຕູພຶດ ຍັງຖືກຮັກສາໄວ້ໃນລະດັບຕ່ຳ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ປະກາດເປັນເຂດແຜ່ລະບາດຕ່ຳຂອງສັດຕູພຶດ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ຕ້ອງສ້າງເຂດແຜ່ລະບາດຕ່ຳຂອງສັດຕູພຶດ ແລະ ເຂດປອດ ສັດຕູພຶດ ໃນ ສປປ ລາວ ເທື່ອລະກ້າວ ບົນພື້ນຖານດ້ານຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຄວາມສາມາດຕົວຈິງ ຂອງຕົນ ທີ່ມີຢູ່.

ມາດຕາ 14. ການລາຍງານກ່ຽວກັບສັດຕູພຶດຄວບຄຸມ

ການລາຍງານກ່ຽວກັບສັດຕູພຶດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 11 ແລະ ການແຈ້ງ ແລະ ການ ລາຍງານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 36 ຂໍ້ 6 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພຶດນັ້ນ ໝາຍ ເຖິງ ໃຫ້ເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຕົວແທນທີ່ຮັບຜິດຊອບສະຖານທີ່ປູກ ຫຼື ເກັບມ້ຽນພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸ ຕ້ອງຄວບຄຸມ ແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ ຫຼື ອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນບ່ອນທີ່ໃກ້ທີ່ສຸດ ຊາບ ທັນທີ ໃນກໍລະນີທີ່ສົງໄສ ຫຼື ເກີດມີສັດຕູພຶດຄວບຄຸມ ໃນສະຖານທີ່ ທີ່ຕົນເປັນເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຮັບຜິດຊອບ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ຮັບແຈ້ງ ຫລື ລາຍງານ ກໍຕ້ອງລາຍງານຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ແກ່ອົງການຄຸ້ມ ຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ຊາບພາຍໃນ ຊາວສີ່ ຊົ່ວໂມງ.

ມາດຕາ 15. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງເຈົ້າຂອງສະຖານທີ່

ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ປະກອບການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 36 ຂໍ້ 2 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພຶດນັ້ນ ໝາຍເຖິງ ໃຫ້ຜູ້ປະກອບການ ທີ່ເປັນເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຕົວແທນທີ່ຮັບຜິດຊອບ ສະຖານທີ່ປູກ ຫຼື ເກັບມ້ຽນພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຄວບຄຸມ ໃຫ້ການຮ່ວມມື ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ ໄດ້ເຂົ້າເຖິງສະຖານທີ່ ດັ່ງກ່າວ ໃນລະຫວ່າງການກວດກາ ລວມທັງ ການເຂົ້າເຖິງ ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຍັງຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄຳແນະນຳ ແລະ ການຮ້ອງຂໍ ຂອງເຈົ້າ ໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປ້ອງກັນພຶດ.

ເຈົ້າຂອງ ຫຼື ຕົວແທນຜູ້ທີ່ຮັບຜິດຊອບສະຖານທີ່ປູກ ຫຼື ເກັບມ້ຽນພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸ ຄວບຄຸມ ມີສິດຕິດຕາມເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ ໃນເວລາທີ່ມີການກວດກາ ແລະ ມີສິດຮັບຮູ້ຜົນ ຂອງການ ກວດກາ ລວມທັງຂັ້ນຕອນຂອງການກວດກາ.

ມາດຕາ 16. ສະຖານີກັກກັນພຶດ

ການແຍກປ່ຽວພຶດ ໂດຍການນຳໄປໄວ້ໃນສະຖານທີ່ສະເພາະ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ ມາດຕາ 17 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພຶດນັ້ນ ໝາຍເຖິງ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງ ກັນພຶດ ກຳນົດສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ ເປັນສະຖານີກັກກັນທີ່ສາມາດເກັບຮັກສາພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດ ຖຸຄວບຄຸມ ເພື່ອຕິດຕາມ, ກວດກາ, ຄົ້ນຄວ້າ, ທົດສອບ, ບຳບັດ, ກັກໄວ້ ຫຼື ທຳລາຍ.

ໝວດທີ 3
ການນຳເຂົ້າ

ມາດຕາ 17. ພື້ນຖານ ສຳລັບການກຳນົດເງື່ອນໄຂການນຳເຂົ້າພືດ

ການນຳເຂົ້າພືດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 14 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພືດນັ້ນ ແມ່ນໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ເປັນຜູ້ກຳນົດເງື່ອນໄຂປະຕິບັດດ້ານສຸຂານາໄມພືດທີ່ຕິດພັນກັບການນຳເຂົ້າ ບົນພື້ນຖານການວິໄຈຄວາມສ່ຽງຂອງສັດຕູພືດ ຫຼື ມາດຕະຖານສາກົນທີ່ມີຢູ່ ເພື່ອສະກັດກັ້ນການແຜ່ລະບາດຂອງສັດຕູພືດກັກກັນ ແລະ ຈຳກັດການເຂົ້າມາຂອງສັດຕູພືດຄວບຄຸມ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ເຜີຍແຜ່ມາດຕະການ ແລະ ເງື່ອນໄຂທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ສາທາລະນະຊົນ ຊາບ;
2. ທົບທວນລະບຽບການດັ່ງກ່າວເປັນແຕ່ລະໄລຍະ, ປັບປຸງ ຫຼື ຍົກເລີກທັນທີ ໃນກໍລະນີທີ່ມີການປ່ຽນແປງເງື່ອນໄຂ ຫຼື ມີປັດໄຈໃໝ່ເກີດຂຶ້ນ;
3. ເຂົ້າຮ່ວມການເຈລະຈາສອງຝ່າຍ ຫຼື ຫຼາຍຝ່າຍ ເພື່ອປະເມີນ ແລະ ຍອມຮັບມາດຕະການດ້ານສຸຂານາໄມພືດ ທີ່ແຕກຕ່າງຂອງປະເທດທີ່ສົ່ງອອກ ຊຶ່ງມີຜົນເທົ່າທຽມກັບມາດຕະການດ້ານສຸຂານາໄມພືດ ຂອງ ສປປ ລາວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້;
4. ແຈ້ງໃຫ້ຄະນະກຳມາທິການສື່ສານຍາປ້ອງກັນພືດສາກົນ ຫຼື ປະເທດສົ່ງອອກ ຢ່າງເປັນທາງການ ກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ມາດຕະການຮີບດ່ວນ ແລະ ຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງ ໃນກໍລະນີມີການຮ້ອງຂໍ;
5. ນຳໃຊ້ ຫລື ປະຕິບັດລະບຽບການກ່ຽວກັບ ການຮັບຮູ້ເຂດປອດສັດຕູພືດ, ເຂດສັດຕູພືດລະບາດຕ່ຳ, ພື້ນທີ່ ແລະ ສະຖານທີ່ຜະລິດປອດສັດຕູພືດຂອງປະເທດສົ່ງອອກ ເທື່ອລະກ້າວ ບົນພື້ນຖານຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຢູ່ ແລະ ບໍ່ມີການຈຳແນກປະຕິບັດ;
6. ຈັດປະເພດສິນຄ້າ ສຳລັບການນຳເຂົ້າ ຕາມຄວາມສ່ຽງຂອງສັດຕູພືດ ແລະ ກຳນົດມາດຕະຖານໃນການຄັດເລືອກ ສຳລັບການຈັດປະເພດ ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 18. ການຂໍອະນຸຍາດນຳເຂົ້າພືດ

ການຂໍອະນຸຍາດນຳເຂົ້າພືດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 15 ແລະ ການນຳເຂົ້າ ພືດຕ້ອງທ້າມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 18 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພືດນັ້ນ ໝາຍເຖິງ ໃຫ້ຜູ້ນຳເຂົ້າພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຄວບຄຸມ ຂໍອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ ຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ຂັ້ນສູນກາງ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ການນຳເຂົ້າ ຈາກປະເທດທີ່ໄດ້ຮັບການຍັ້ງຢືນ ຫຼື ສົງໄສວ່າ ເປັນແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງສັດຕູພືດກັກກັນ;
2. ການນຳເຂົ້າ ທີ່ຕ້ອງກັກກັນພາຍຫຼັງການນຳເຂົ້າ;
3. ການນຳເຂົ້າ ເພື່ອຈຸດປະສົງນຳໃຊ້ຂັ້ນສຸດທ້າຍສະເພາະໃດໜຶ່ງ ຫຼື ເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ;
4. ການນຳເຂົ້າ ເພື່ອແກ້ໄຂວິກິດການດ້ານມະນຸດສະທຳ ຫຼື ໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ;
5. ການນຳເຂົ້າ ທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງຕິດຕາມການຈຳລະຈອນພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ຄວບຄຸມ ໃນໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງ ພາຍຫຼັງການນຳເຂົ້າ.

ຜູ້ນຳເຂົ້າພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຄວບຄຸມ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຂ້າງເທິງນີ້ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ຕາມຮ່າງຄຳຮ້ອງ ແລະ ວິທີການ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະຕ່າງໆ ແລະ ຜູ້ນຳເຂົ້າ ກໍຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດໃນວັນລັດຖະການ ຊຶ່ງເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງໃຫ້ຄຳຕອບແກ່ຜູ້ນຳເຂົ້າ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບວັນ ກ່ອນວັນນຳເຂົ້າຕົວຈິງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ຕ້ອງພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບວັນ ລັດຖະການ ແລະ ການພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງ ກໍຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງຕາມລຳດັບຂອງການຍື່ນຄຳຮ້ອງ.

ໃນກໍລະນີປະຕິເສດການອອກໃບອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ ແມ່ນໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍຊາບຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ກ່ຽວກັບເຫດຜົນຂອງການປະຕິເສດດັ່ງກ່າວ ກ່ອນວັນນຳເຂົ້າຕົວຈິງ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ສາມາດທົບທວນ, ດັດແກ້ ຫຼື ຖອນໃບອະນຸຍາດນຳເຂົ້າພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຄວບຄຸມ ໄດ້ທຸກເວລາ ໂດຍຜ່ານການແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ຜູ້ນຳເຂົ້າຊາບ.

ມາດຕາ 19. ຂັ້ນຕອນ ສຳລັບການນຳເຂົ້າ

ຂັ້ນຕອນການນຳເຂົ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 15, 16 ແລະ ມາດຕາ 17 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພຶດນັ້ນ ໝາຍເຖິງ ໃຫ້ຜູ້ນຳເຂົ້າ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຄວບຄຸມ ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ ແລະ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້.

ຜູ້ນຳເຂົ້າ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຄວບຄຸມ ຕ້ອງນຳເຂົ້າ ຜ່ານດ່ານເຂົ້າ-ອອກ ທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດກຳນົດໄວ້. ຜູ້ນຳເຂົ້າ ສາມາດເລືອກນຳເຂົ້າຜ່ານດ່ານ ທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມສະດວກທີ່ສຸດ ໃນຈຳນວນດ່ານທີ່ກຳນົດໂດຍອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີມີການກຳນົດໄວ້ສະເພາະໃນໃບອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ ເທົ່ານັ້ນ.

ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ທີ່ຕ້ອງຂໍ ຫຼື ບໍ່ຈຳເປັນຂໍ ອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການກວດກາ ຢູ່ດ່ານປ້ອງກັນພຶດ ໃນເວລາທີ່ນຳເຂົ້າຕົວຈິງ. ໃນກໍລະນີຕ້ອງຂໍໃບອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ ໃຫ້ຜູ້ນຳເຂົ້າ ແຈ້ງໃບອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂານາໄມພຶດ ທີ່ອອກໃຫ້ໂດຍປະເທດຕົ້ນທາງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ ເພື່ອດຳເນີນການກວດກາ ສ່ວນໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດນຳເຂົ້ານັ້ນ ໃຫ້ຜູ້ນຳເຂົ້າແຈ້ງໃບຢັ້ງຢືນສຸຂານາໄມພຶດ ທີ່ອອກໃຫ້ໂດຍປະເທດຕົ້ນທາງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ ແລະ ເອກະສານອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ ທີ່ອອກໂດຍ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ.

ໃນກໍລະນີຂໍ້ມູນສຳຄັນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດນຳເຂົ້າພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມບໍ່ສອດຄ່ອງກັບຂຸດສິນຄ້າທີ່ນຳເຂົ້າຕົວຈິງ ໃຫ້ຜູ້ນຳເຂົ້າຍື່ນຂໍໃບອະນຸຍາດນຳເຂົ້າໃໝ່ ແລະ ໃນກໍລະນີດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຫ້າມເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າ ຈົນກວ່າຜູ້ນຳເຂົ້າໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດສະບັບໃໝ່. ສຳລັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຝາກສາງ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນທີ່ຕິດພັນກັບການຖືກ ປະຕິເສດການນຳເຂົ້າ ແມ່ນເປັນພາລະຂອງຜູ້ນຳເຂົ້າທັງໝົດ.

ການອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ນຳເຂົ້າຍື່ນຂໍໃບອະນຸຍາດນຳເຂົ້າໃໝ່ນັ້ນ ໃຫ້ນຳໃຊ້ສະເພາະແຕ່ກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງສູງໃນການນຳເຂົ້າມາ ຫຼື ບໍ່ມີການແຜ່ລະບາດຂອງສັດຕູພຶດຕ້ອງຄວບຄຸມ ສ່ວນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມ

ສ່ຽງສູງ ຫຼື ມີການແຜ່ລະບາດຂອງສັດຕູພືດຕ້ອງຄວບຄຸມນັ້ນ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພືດ ນຳໃຊ້ມາດຕະການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 20 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ໃນກໍລະນີທີ່ການນຳເຂົ້າພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຄວບຄຸມ ມີ ຫຼື ບໍ່ມີໃບອະນຸຍາດນຳເຂົ້າ, ບໍ່ມີ ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂານາໄມພືດຖ້າຫາກຈຳເປັນ, ບໍ່ໄດ້ຜ່ານການກວດກາຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພືດໃນເວລານຳ ເຂົ້າຕົວຈິງ, ບໍ່ໄດ້ນຳເຂົ້າຜ່ານດ່ານທີ່ກຳນົດນັ້ນ ຜູ້ນຳເຂົ້າຈະຖືກປັບໃໝ, ໂຈະ ຫຼື ຖອນໃບອະນຸຍາດດຳ ເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ລົງໂທດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ຂອງ ສປປ ລາວ ຕາມກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 20. ການກວດກາການນຳເຂົ້າພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ

ການກວດກາການນຳເຂົ້າພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດ ຕາ 17 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພືດນັ້ນ ໝາຍເຖິງ ການນຳເຂົ້າພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸ ຕ້ອງຄວບຄຸມ ທຸກຄັ້ງ ຕ້ອງຜ່ານການກວດກາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພືດ ພາຍຫຼັງທີ່ຜູ້ນຳເຂົ້າແຈ້ງເອກະ ສານ ແລະ ກຳນົດເວລາເປັນລາຍລັກອັກສອນ ກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າຊຸດສິນຄ້າຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພືດປະ ຈຳດ່ານ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພືດຕ້ອງກວດກາ ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຄວບຄຸມທີ່ນຳເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ. ໃນກໍລະນີເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພືດ ກວດກາ ແລະ ຍັງຢືນວ່າ ສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ ມີເອກະສານຄົບຖ້ວນ ຕາມເງື່ອນໄຂ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະການດ້ານສຸຂານາໄມ ພືດ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ໃຫ້ອອກໃບແຈ້ງຜ່ານ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ນຳເຂົ້າເພື່ອດຳເນີນການ ແຈ້ງພາສີ ໃນຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ.

ກໍລະນີຜູ້ນຳເຂົ້າ ຫາກປະຕິບັດບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າດ້ານສຸຂານາໄມພືດ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ຫຼື ປະກອບເອກະສານບໍ່ຄົບຖ້ວນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳ ລັດສະບັບນີ້ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພືດ ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ນຳເຂົ້າຊາບທັນທີ ແລະ ປະຕິບັດຕາມມາດຕະການໃດ ໜຶ່ງ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ກັກພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຄວບຄຸມ ຈົນກວ່າຈະໄດ້ຮັບເອກະສານທີ່ຄົບຖ້ວນ, ຖືກ ຕ້ອງ ຫຼື ສຳເລັດການກວດກາ, ເກັບຕົວຢ່າງ ແລະ ການທົດສອບທີ່ຈຳເປັນ ທາງດ້ານວິຊາການ;
2. ໃຫ້ຜູ້ນຳເຂົ້າເຄື່ອນຍ້າຍພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ລວມທັງການໃຫ້ເຄື່ອນ ຍ້າຍໄປຍັງສະຖານີກັກກັນພືດ ຫຼື ສະຖານທີ່ອື່ນ ເພື່ອບຳບັດຕາມການກຳນົດຂອງອົງການຄຸ້ມ ຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ;
3. ໃຫ້ຜູ້ນຳເຂົ້າດຳເນີນການບຳບັດ ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຄວບຄຸມດັ່ງກ່າວ;
4. ໃຫ້ຜູ້ນຳເຂົ້າຄັດເລືອກ, ແຍກປະເພດ ແລະ ສັບຊ້ອນພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຄວບຄຸມ ຢ່າງຖືກຕ້ອງ;
5. ປະຕິເສດການນຳເຂົ້າ ແລະ ສິ່ງໃຫ້ສິ່ງກັບຄືນປະເທດຕົ້ນທາງ;
6. ໃຫ້ປະຕິບັດມາດຕະການສຸກເສີນ ຊຶ່ງລວມທັງການທຳລາຍຖິ້ມ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພືດ ຕ້ອງແຈ້ງເຫດຜົນຂອງການປະຕິເສດ ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂານາໄມພືດ ຕໍ່ຜູ້ນຳເຂົ້າ ຊາບ ຫຼື ແຈ້ງການຂໍຂໍ້ມູນພື້ນຖານເພີ່ມຕື່ມເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃນກໍລະນີເຫັນວ່າຈຳເປັນ ບົນພື້ນຖານ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ ຕ້ອງກວດກາ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ຢູ່ດ່ານປ້ອງກັນ ພຶດ ໃນໂມງລັດຖະການເທົ່ານັ້ນ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີອື່ນທີ່ຈຳເປັນ ກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

- ເນົ່າເປື້ອຍງ່າຍ;
- ມີປະລິມານນຳເຂົ້າຈຳນວນຫຼາຍ ແລະ ບໍ່ມີສາງ ຫຼື ສະຖານເກັບພຽງພໍ;
- ມີການຄຸ້ນຖ່າຍ;
- ມີການແຍກປ່ຽວ ຫຼື ກັກກັນ;
- ມີເຫດສຸດວິໄສ ທີ່ພາໃຫ້ຊັກຊ້າ ໃນເວລານຳເຂົ້າ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ ອາດກວດກາ ຢູ່ນອກດ່ານປ້ອງກັນພຶດ ຫຼື ນອກໂມງລັດຖະການ ຕາມການ ຮ້ອງຂໍຈາກຜູ້ນຳເຂົ້າ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີຈຳເປັນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຂ້າງເທິງນີ້ ຊຶ່ງຜູ້ນຳເຂົ້າຕ້ອງຮັບຜິດ ຊອບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດ ແລະ ການກວດກາດັ່ງກ່າວ ກໍຕ້ອງສຳເລັດ ກ່ອນຂັ້ນຕອນການແຈ້ງພາສີ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ ຕ້ອງກວດກາພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມສະເພາະໃດ ໜຶ່ງ ຫຼັງຈາກຂັ້ນຕອນການແຈ້ງພາສີນັ້ນ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ກຳນົດລະບຽບການສະ ເພາະ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງປະຈຳດ່ານ ແລະ ຜູ້ນຳເຂົ້າຊາບ ກ່ອນການຈັດຕັ້ງປະຕິ ບັດ.

ມາດຕາ 21. ການຮ່ວມມືຂອງພາກສ່ວນອື່ນ

ການຮ່ວມມືຂອງພາກສ່ວນອື່ນ ບົນພື້ນຖານການປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພາກສ່ວນອື່ນ ຕາມທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 47 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພຶດນັ້ນ ໝາຍເຖິງ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເຈົ້າ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນປະຈຳດ່ານ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການມອບໝາຍ ຫຼື ແຕ່ງຕັ້ງ ປ່ອຍ, ຫຼື ກຳຈັດພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ທີ່ນຳເຂົ້ານັ້ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການເຫັນດີຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນ ພຶດປະຈຳດ່ານປ້ອງກັນພຶດ ແລະ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກໍຕ້ອງໄດ້ຮັບການກວດ ກາ ແລະ ຍັງຍືນຜ່ານດ່ານປ້ອງກັນພຶດເສັ້ນກ່ອນ ຈຶ່ງສາມາດດຳເນີນການແຈ້ງພາສີ ຕາມລະບຽບການທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຜູ້ນຳເຂົ້າ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ກ່ຽວຂ້ອງປະຈຳດ່ານ, ຜູ້ບໍລິການໄປສະນີ, ຜູ້ບໍລິການແຈ້ງພາສີ ແລະ ຜູ້ບໍລິ ການຂົນສົ່ງ ຍັງມີໜ້າທີ່ແຈ້ງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ແລະ ວັດຖຸຄວບຄຸມ ທີ່ມາເຖິງດ່ານ ຕໍ່ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ.

ມາດຕາ 22. ການແຈ້ງການນຳເຂົ້າພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ຕິດຕົວຜູ້ໂດຍສານ

ການນຳເຂົ້າພຶດ ຕິດຕົວ ຫຼື ສິ່ງທາງໄປສະນີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 24 ແລະ ການກວດກາ ພຶດ ຕິດຕົວຜູ້ໂດຍສານ ຫຼື ສິ່ງທາງໄປສະນີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 25 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປ້ອງກັນພຶດນັ້ນ ໝາຍເຖິງ ໃຫ້ບຸກຄົນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງ ທີ່ນຳເຂົ້າ ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸ ຕ້ອງຄວບຄຸມ ເຂົ້າມາໃນ ສປປ ລາວ ແຈ້ງຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ ໃນເວລາທີ່ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມນັ້ນ ມາເຖິງດ່ານ ຫຼື ດ່ານກວດກາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ພາສີ ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີເຈົ້າໜ້າທີ່ ປ້ອງກັນພຶດປະຈຳດ່ານ.

ຜູ້ໃຫ້ບໍລິການສາຍການບິນ, ລົດເມ, ລົດໄຟ, ເຮືອ ແລະ ການເດີນທາງໂດຍຮູບການອື່ນ ທີ່ເດີນທາງເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ຕ້ອງປະກາດກ່ຽວກັບລະບຽບການທີ່ຕ້ອງແຈ້ງ ລາຍການພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ໃຫ້ຜູ້ໂດຍສານ ຫຼື ຜູ້ເດີນທາງ ຊາບ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ຕ້ອງພິມເຜີຍແຜ່ ແລະ ຕິດປະກາດຢູ່ດ່ານ ກ່ຽວກັບລະບຽບການນຳເຂົ້າພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ພາຫະນະຂົນສົ່ງ ອາດມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງຜ່ານການຂ້າເຊື້ອ ຫຼື ບຳບັດ ເມື່ອນຳເຂົ້າມາໃນ ສປປ ລາວ ໃນກໍລະນີ ທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ເຫັນວ່າ ມີຄວາມຈຳເປັນ ບິນພື້ນຖານການວິເຄາະຄວາມສ່ຽງຂອງສັດຕູພຶດ.

ກໍລະນີຜູ້ນຳເອົາພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ເຂົ້າມາໃນ ສປປ ລາວ ໂດຍບໍ່ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕານີ້ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ ກ່າວເຕືອນ ແລະ ເຮັດບົດບັນທຶກໄວ້ເປັນຫຼັກຖານ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 23. ການສົ່ງຜ່ານໄປສະນີ

ການນຳສົ່ງຜ່ານໄປສະນີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໝວດທີ 5 ມາດຕາ 24 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພຶດນັ້ນ ຍັງໝາຍເຖິງ ໃຫ້ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເປັນຜູ້ຮັບເອົາພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຄວບຄຸມ ທີ່ສົ່ງຜ່ານທາງໄປສະນີ ເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ແຈ້ງລາຍການພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມດັ່ງກ່າວ ຕໍ່ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງປະຈຳຢູ່ຫ້ອງການໄປສະນີ ໃນເວລາທີ່ພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມນັ້ນມາເຖິງ ຫ້ອງການໄປສະນີ ແລະ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ປະຈຳຢູ່ຫ້ອງການໄປສະນີນັ້ນ ແຈ້ງໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດຊາບ.

ກໍລະນີຜູ້ຮັບເອົາພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມນັ້ນ ຫາກບໍ່ປະຕິບັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕານີ້ ໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງປະຈຳຢູ່ຫ້ອງການໄປສະນີ ກ່າວເຕືອນ, ເຮັດບົດບັນທຶກໄວ້ເປັນຫຼັກຖານ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ໝວດທີ 4

ຊຸດສິນຄ້າຜ່ານແດນ

ມາດຕາ 24. ການນຳເຂົ້າຊຸດສິນຄ້າຜ່ານແດນ

ການນຳເຂົ້າຊຸດສິນຄ້າພຶດ, ຜະລິດຕະພັນພຶດ ຫຼື ວັດຖຸຕ້ອງຄວບຄຸມ ຜ່ານ ສປປ ລາວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 22 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພຶດນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພຶດ ປະຈຳດ່ານ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ເຈົ້າຂອງ ຫຼື ບຸກຄົນທີ່ຮັບຜິດຊອບຊຸດສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງ ແລະ ເສັຍຄ່າບໍລິການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ຊຸດສິນຄ້າທີ່ສົ່ງຜ່ານ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຂອງສັດຕູພຶດ ຫຼື ບໍ່ສອດຄ່ອງ ຕາມລະບຽບການກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພຶດ ອາດຖືກປະຕິເສດບໍ່ໃຫ້ນຳຜ່ານ ສປປ ລາວ ຫຼື ອາດຖືກປະຕິບັດມາດຕະການດ້ານສຸຂານາໄມພຶດສຸກເສີນ ເພື່ອປ້ອງກັນການແຜ່ກະຈາຍ ຂອງສັດຕູພຶດຕ້ອງຄວບຄຸມ ແລະ ໃຫ້

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ແຈ້ງໃຫ້ປະເທດຕົ້ນທາງ ແລະ ປະເທດປາຍທາງຂົນສົ່ງ ຊາບ ຖ້າ ຫາກເຫັນວ່າ ມີຄວາມຈຳເປັນ ໃນກໍລະນີທີ່ນຳໃຊ້ ຫຼື ປະຕິບັດມາດຕະການດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 25. ການນຳໃຊ້ມາດຕະການດ້ານສຸຂາໄມພືດ

ການນຳໃຊ້ມາດຕະການດ້ານສຸຂາໄມພືດ ໃນເວລາກວດກາ ພືດຜ່ານແດນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 22 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພືດນັ້ນ ແມ່ນບໍ່ໃຫ້ປະຕິບັດ ຫຼື ນຳໃຊ້ມາດຕະການ ດັ່ງກ່າວຕໍ່ຊຸດສິນຄ້າ ໃນເວລາສົ່ງຜ່ານ ສປປ ລາວ ໃນແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ການຫຸ້ມຫໍ່ ທີ່ຮັບປະກັນຕໍ່ການເກີດຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການລະບາດຂອງສັດຕູພືດຄວບຄຸມ ທີ່ອາດເກີດ ຈາກຊຸດສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ;
2. ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂດ້ານສຸຂາໄມພືດ ຂອງປະເທດປາຍທາງ;
3. ມີໃບຢັ້ງຢືນສຸຂາໄມພືດ ຕິດຕາມມານຳ ທີ່ອອກໂດຍປະເທດຕົ້ນທາງ.

**ໝວດທີ 5
ການສົ່ງອອກ**

ມາດຕາ 26. ການກວດກາ ແລະ ການຢັ້ງຢືນການສົ່ງອອກ

ການກວດກາ ແລະ ການຢັ້ງຢືນການສົ່ງອອກ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 19, 20 ແລະ ມາດຕາ 21 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພືດນັ້ນ ໝາຍເຖິງ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ຕາມທີ່ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 29 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ທີ່ໄດ້ຮັບການມອບໝາຍ ຫຼື ແຕ່ງຕັ້ງ ເປັນຜູ້ກວດກາ, ທົດສອບ ແລະ ບຳບັດ ແລ້ວໃຫ້ປະຕິບັດຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ອອກໃບຢັ້ງຢືນສຸຂາໄມພືດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂທາງດ້ານສຸຂາໄມ ພືດຂອງປະເທດນຳເຂົ້າ;
2. ອອກໃບຢັ້ງຢືນສຸຂາໄມພືດ ສຳລັບສົ່ງອອກຕໍ່ ໃນກໍລະນີທີ່ຊຸດສິນຄ້າຖືກນຳເຂົ້າແລ້ວສົ່ງ ອອກຕໍ່ ໄປຍັງປະເທດທີ່ສາມ.

ຜູ້ສົ່ງອອກຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຕາມແບບຄຳຮ້ອງ ແລະ ເອກະສານກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນບົດ ແນະນຳການຢັ້ງຢືນການສົ່ງອອກ ຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ແລະ ຕ້ອງນຳເອົາສິນຄ້າໄປ ກວດກາ. ຜູ້ສົ່ງອອກ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງແລ້ວ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ກວດກາ, ທົດສອບ ແລະ ບຳບັດພືດ ໂດຍບໍ່ໃຫ້ແກ່ຍາວເວລາຢ່າງບໍ່ມີເຫດຜົນ ແລະ ຫ້າມບຸກຄົນໃດໜຶ່ງ ນອກຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງ ກັນພືດທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ຂັ້ນສູນກາງ ອອກໃບຢັ້ງຢືນສຸຂາ ນາໄມພືດ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂາໄມພືດ ສົ່ງອອກຕໍ່.

ເມື່ອໄດ້ຮັບບົດລາຍງານຜົນການກວດກາແລ້ວ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ອອກໃບ ຢັ້ງຢືນສຸຂາໄມພືດສຳລັບການສົ່ງອອກ ຫຼື ສົ່ງອອກຕໍ່ ໃນກໍລະນີທີ່ຊຸດສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ ຖືກຕ້ອງຕາມ

ເງື່ອນໄຂສຸຂານາໄມພິດຂອງປະເທດນຳເຂົ້າ ຫຼື ແຈ້ງການເປັນລາຍລັກອັກສອນ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ສົ່ງອອກຊາບ ໃນກໍລະນີທີ່ມີການປະຕິເສດການອອກໃບຢັ້ງຢືນສຸຂານາໄມພິດສຳລັບການສົ່ງອອກ ຫຼື ສົ່ງອອກຕໍ່.

ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນສຸຂານາໄມພິດສຳລັບການສົ່ງອອກ ຫຼື ສົ່ງອອກຕໍ່ແລ້ວ ຜູ້ສົ່ງອອກ ຕ້ອງສົ່ງ ອອກຊຸດສິນຄ້າ ຕາມການແນະນຳຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຄົບ ຖ້ວນ, ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຄວາມປອດໄພດ້ານສຸຂານາໄມພິດ ພາຍຫຼັງການຢັ້ງຢືນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ການສົ່ງອອກຕໍ່ນັ້ນ ຕ້ອງຄັດຕິດເອກະສານ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂານາໄມພິດ ສະບັບຕົ້ນ ທັງໝົດ ທີ່ອອກໃຫ້ໂດຍປະເທດຕົ້ນທາງ ໄປນຳຊຸດສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ.

ໝວດທີ 6

ທຸລະກິດດ້ານສຸຂານາໄມພິດ

ມາດຕາ 27. ທຸລະກິດດ້ານສຸຂານາໄມພິດ

ທຸລະກິດດ້ານສຸຂານາໄມພິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 31, 32, 33 ແລະ ມາດຕາ 34 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພືດນັ້ນ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນ ທຸລະກິດດ້ານສຸຂານາໄມພິດ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດຂຶ້ນທະບຽນດ້ານເຕັກນິກວິຊາການ ໂດຍປະຕິບັດຕາມ ລະບຽບການ ແລະ ເງື່ອນໄຂການປະຕິບັດງານ ທີ່ກຳນົດອອກໂດຍ ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນ ພືດ ຂັ້ນສູນກາງ.

ບຸກຄົນ ຫຼື ອົງການຈັດຕັ້ງໃດກໍຕາມ ບໍ່ມີສິດດຳເນີນກິດຈະການດ້ານສຸຂານາໄມພິດ ດັ່ງນີ້:

1. ການອອກໃບຢັ້ງຢືນສຸຂານາໄມພິດ ຫຼື ເອກະສານທາງການອື່ນ;
2. ການຮັບຮອງມາດຕະຖານ, ຂໍ້ບັງຄັບ, ກົດລະບຽບ ຫຼື ມາດຕະການກ່ຽວກັບສຸຂານາໄມພິດ;
3. ການພົວກັນກັບ ອົງການສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຫຼື ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການ ອອກແຈ້ງການ ຕ່າງໆ,
4. ໜ້າທີ່ອື່ນ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ທຸລະກິດສຸຂານາໄມພິດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການກວດກາ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ໂດຍອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກ ງານປ້ອງກັນພືດ. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ຍົກເລີກໃບອະນຸຍາດ ຫຼື ໃບທະບຽນ ແລະ ບຸກຄົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສາມາດສະເໜີຂໍອະນຸຍາດ ຫຼື ຂຶ້ນທະບຽນໃໝ່ ພາຍຫຼັງທີ່ປັບ ປຸງໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກ ງານປ້ອງກັນພືດ.

ມາດຕາ 28. ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການດ້ານວິຊາການ

ການເກັບຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 46 ຂໍ້ 7 ຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພືດນັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລັດຖະບັນຍັດວ່າດ້ວຍຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ຂອງປະທານປະເທດ ທີ່ປະກາດໃຊ້ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ໝວດທີ 7

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປ້ອງກັນພືດ

ມາດຕາ 29. ການຈັດຕັ້ງຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ

ການຈັດຕັ້ງຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ສຳລັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 42 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພືດນັ້ນ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຂັ້ນສູນກາງ ແມ່ນ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໂດຍມີກົມປູກຝັງ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 43 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພືດ;
2. ຂັ້ນແຂວງ ແມ່ນ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ນະຄອນ ໂດຍມີຂະແໜງປູກຝັງ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 44 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການປ້ອງກັນພືດ;
3. ຂັ້ນເມືອງ, ເທດສະບານ ແມ່ນ ຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ, ເທດສະບານ ໂດຍມີໜ່ວຍງານປູກຝັງ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 45 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພືດ;
4. ດ່ານປ້ອງກັນພືດ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວຕາມສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 46 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພືດ.

ມາດຕາ 30. ການສ້າງຕັ້ງດ່ານປ້ອງກັນພືດ

ການສ້າງຕັ້ງດ່ານປ້ອງກັນພືດ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 43 ຂໍ້ 5 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພືດນັ້ນ ໝາຍເຖິງ ການສ້າງຕັ້ງດ່ານປ້ອງກັນພືດ, ສະຖານທີ່ກັກກັນພືດ ແລະ ຫ້ອງວິໄຈສັດຕູພືດ ຢູ່ດ່ານເຂົ້າ ຫຼື ອອກ ລະຫວ່າງປະເທດ ໂດຍແມ່ນອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ຂັ້ນສູນກາງ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດສ້າງຕັ້ງ.

ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ຂັ້ນສູນກາງ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາໂຄງປະກອບ ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງບຸກຄະລາກອນ ປະຈຳດ່ານປ້ອງກັນພືດໂດຍປະສານສົມທົບກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ແຂວງ, ນະຄອນ.

ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນຂອງດ່ານປ້ອງກັນພືດ ປະກອບມີ ຫົວໜ້າ, ຮອງຫົວໜ້າ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພືດຈຳນວນໜຶ່ງ ຊຶ່ງມີກຳນົດເວລາໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ປະຈຳດ່ານ ໜຶ່ງປີ ແລະ ສືບຕໍ່ປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້ອີກ ໜຶ່ງປີ ເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 31. ມາດຕະຖານ ຂອງດ່ານປ້ອງກັນພືດ

ການສ້າງຕັ້ງດ່ານປ້ອງກັນພືດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 42 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພືດນັ້ນ ນອກຈາກມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 46 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພືດ ແລ້ວ ຍັງຕ້ອງປະກອບດ້ວຍມາດຕະຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ຫ້ອງການ ພ້ອມດ້ວຍອຸປະກອນຮັບໃຊ້ຫ້ອງການ ເປັນຕົ້ນ ຄອມພິວເຕີ, ລະບົບອິນເຕີເນັດ, ໂທລະສັບ, ແຟັກ ແລະ ອຸປະກອນອຳນວຍຄວາມສະດວກອື່ນ;

2. ຫ້ອງວິໄຈສັດຕູພືດ ພ້ອມດ້ວຍກ້ອງຈຸລະທັດ, ເຄື່ອງມືກວດກາ ແລະ ເກັບຕົວຢ່າງ ຂັ້ນພື້ນຖານ;
3. ສະຖານທີ່ສຳລັບດຳເນີນການກວດກາ;
4. ສະຖານທີ່ ແລະ ອຸປະກອນ ບໍລິການສຸຂານາໄມພືດ ເປັນຕົ້ນ ອຸປະກອນສຳລັບອົບອາຍຮ້ອນ, ອາຍເຢັນ, ຮິມສານເຄມີ ແລະ ອຸປະກອນອື່ນ ຕາມຫຼັກວິຊາການ;
5. ສະຖານກັກກັນພືດ ສຳລັບກັກພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ຫຼື ຕິດແປດສັດຕູພືດຕ້ອງທ້າມ ພາຍຫຼັງການນຳເຂົ້າ ລວມທັງສະຖານທີ່ກຳຈັດ, ເຜົາ ຫຼື ທຳລາຍຖິ້ມ;

ມາດຕາ 32. ມາດຕະຖານ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພືດ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພືດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພືດນັ້ນ ນອກຈາກມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 35 ຂອງກົດໝາຍປ້ອງກັນພືດແລ້ວ ຍັງຕ້ອງປະກອບດ້ວຍມາດຕະຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ ວິຊາການດ້ານກັກກັນພືດ ຕາມຫລັກສູດ ແລະ ມາດຕະຖານຂອງພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ທີ່ຈັດໂດຍ ກົມປູກຝັງ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້;
2. ມີປະກາສະນີຍະບັດ ຈົບວິຊາສະເພາະຂັ້ນສູງຂຶ້ນໄປ ດ້ານປູກຝັງ ຫຼື ປ້ອງກັນພືດ;
3. ມີປະສົບການດ້ານວຽກງານ ກ່ຽວກັບການປູກຝັງ ຫຼື ການປ້ອງກັນພືດ ສອງປີ ຂຶ້ນໄປ;
4. ມີຄວາມຮູ້ດ້ານກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພືດ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນລະດັບອັນແນ່ນອນ;
5. ຮູ້ພາສາອັງກິດ ຫລື ພາສາຕ່າງປະເທດອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນລະດັບດີ;
6. ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງດີ.

ມາດຕາ 33. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພືດ

ນອກຈາກສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພືດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນໃນມາດຕາ 35 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພືດນັ້ນ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພືດ ຍັງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ກວດກາພືດ ຢູ່ດ່ານປ້ອງກັນພືດ, ສະຖານກັກກັນພືດ, ສາງ, ສະຖານນິລົດຂົນສົ່ງໂດຍສານ, ຫ້ອງການໄປສະນີ, ສະໜາມບິນ, ສະຖານນິລົດໄຟ, ທ່າເຮືອ, ຟາມ ແລະ ພື້ນທີ່ປູກພືດ ແຕ່ທ້າມເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ ຫຼື ທີ່ຢູ່ອາໄສ;
2. ລົງລາຍເຊັນໃສ່ເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
3. ສັງຫ້າມການແຈກຢາຍ, ຈຳໜ່າຍ ຫຼື ນຳໃຊ້ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ແລະ ວັດຖຸອື່ນ ແລະ ຍຶດວັດຖຸດັ່ງກ່າວ ຖ້າເຫັນວ່າ ມີຄວາມສ່ຽງໃນແຜ່ກະຈາຍ ຂອງສັດຕູພືດຄວບຄຸມ ຫຼື ໃນກໍລະນີ ເຫັນວ່າ ມີການນຳເອົາວັດຖຸດັ່ງກ່າວ ເຂົ້າມາໃນ ສປປ ລາວ ຢ່າງ ຜິດກົດໝາຍ;
4. ຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ຕຳຫຼວດ ໃນກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນ;
5. ເຂົ້າຮ່ວມການຝຶກອົບຮົມ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ດ້ານທິດສະດີ ແລະ ພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ ກ່ຽວກັບວຽກວິຊາສະເພາະຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 34. ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ການຮ້ອງທຸກ

ໃນການນຳໃຊ້ມາດຕະການຄວບຄຸມການແຜ່ລະບາດ ຂອງສັດຕູພືດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 13 ຂໍ້ 3 ຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປ້ອງກັນພືດນັ້ນ ໝາຍເຖິງອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງ ກັນພືດ ບໍ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ທີ່ເກີດຈາກການທຳລາຍພືດ, ຜະລິດ ຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຄວບຄຸມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ຍົກເວັ້ນກໍລະນີມີ ຄຳຕັດສິນ ຂອງ ສານ ຫຼື ມີການຕົກລົງເຫັນດີຈາກລັດຖະບານ.

ເຈົ້າຂອງພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຄວບຄຸມອື່ນ ສາມາດຍື່ນຄຳຮ້ອງທຸກ ໄປຍັງອົງການ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານປ້ອງກັນພືດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຖ້າຫາກເຫັນວ່າ ເຈົ້າໜ້າທີ່ປ້ອງກັນພືດປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຫຼື ໃຊ້ອຳນາດເກີດຂອບເຂດ ໃນການອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ທຳລາຍ ພືດ, ຜະລິດຕະພັນພືດ ຫຼື ວັດຖຸຄວບຄຸມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້.

ໝວດທີ 8

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 35 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ປະສານສົມທົບກັບບັນດາກະຊວງ, ອົງການ ທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທຸກຂັ້ນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມ ງວດ.

ມາດຕາ 36. ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫຼັງ ຮ້ອຍແປດສິບວັນ ນັບຈາກວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ. ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບດຳລັດສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ລັດຖະບານ

ໄຊເທມ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ອາຊາງ ລາວລີ